

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.
 Hat óra . . . 5 kor. — fill.
 Három óra . . . 2 kor. 50 fill.
 Postai pénzek póstaautóval küldhetők.
 Egyes számok 20 filléért kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARSA.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
 kétszeriért 12 fill., többszörűrt 10 fill. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásár 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szög 2 kor. 63 fill., azontal minden szó 2
 fillérvél számítottatik.

A nyitlertben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
 Velünk közléseiben levő hirdető-írók, elő-
 ízetők, vagy a gyakori hirdetői tevése-
 kedvényben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zö'dkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

3114/1903.

Hirdetmény.

A piac téren felállított pecsenye sütő
 boltok a városi képviselőtestület 1702/903.
 számú határozata alapján 1904. évi január
 1-től december 31-ig terjedő egy évi idő-
 tartamra bérbe adandók lévén, ezek 1903.
 november hó 5-én délután 2 órakor a vá-
 rosház közgyűlési termében — a kisebb
 piaci árúhelyek pedig ugyanott 1903. évi
 november 6-án délelőtt 10 órakor nyilvános
 árverésen fognak bére adni.

Léva, 1903. október 24.

Bécsőgy Lajos
polgármester.

Halottak napjához.

Mi emberek egész lényünkkel két
 világ határán állunk; ez az anyagi s
 a szellemi világ válutja; az anyagiban
 állunk testünkkel, érzékeinkkel; ez a
 mi alacsonyabb természetünk, a mi
 külső anyagi környékünk; ez az anyag-
 nak a világa, melybe emberi, testi
 természetünkkel tartozunk, melyben
 mozognak s összes érzékeink hatásával
 élünk.

Ezen alacsonyabb részen kívül van
 bennünk lényeg is; ez öntudatos és
 tartozik a magasabb természethez, a
 szellemihez.

Ezen két világ határán állunk, te-
 hát mi emberek azt hisszük, — hogy
 átléphetlen korlát van köztük; holott
 mégis ők egyesülnek, pedig oly elvá-
 laszthatlanul egyesülnek, hogy nem is
 sejtjük és ők már bensőkben egyesülve
 vannak feloszthatlan kötelékkel. Igen,
 ezen magasabb szellemi világ oly szo-
 rosan és hatalmasan hatol be a mi
 világunkba, hogy az az elválasztó kor-
 lát már ropog s mi itt sirjoknál érez-
 zük, hogy kedveseink azon át
 lépnek hozzánk, szólnak, közlekednek
 velünk, azok, a kikről azt hittük, hogy
 nyomtalanul eltűntek, teljesen megsem-
 misültek.

TARCZA.

Temetőben.

Holtak honát ha összejárom,
 Ugy eltűnődöm én azon:
 Mégis csak itt a sir ölében
 Édes lehet a nyugalom.
 Nem hat ide a napsugára,
 A zengő kis madár dala.
 Az emberek rút kérdése,
 A bűnös világ zsvaja.

Békén pihenhet, a ki fáradt,
 Itt megszűnik a küzdelem;
 Kik egymás egymás ellen harcolának;
 Itt megférnek szép csendesen.
 . . . Ide jutok majd én is egykor,
 Mindeunek majd ha vége lesz;
 S hogy el kell porladnom örökre,
 Bizony hejh meg nem nyugtat ez!

Mert hogy' fogok én itt pihenni?
 Hogy' érzem magam' szabadon?
 Mikor szabadság mindenem csak!
 S te: szépséges szép angyalom!
 Férgék dulják szét a nyelvemet . . .
 Az nem lehet . . . az nem lehet!
 Hát hogy' fogok faragni akkor
 A publikumnak verseket?!

Tuba Károly.

Élet a siron tul.

(Egy sírásó jegyzeteiből.)

. . . A városban az urak azt nem tud-
 ják, mert a sok okos könyvben nincs meg-
 írva, hogy esztendőben egyszer, halottak
 napján éjszaka mikor az utolsó látogató is
 távozott a temetőből a halottak életre kel-
 nek és kijönnek a sírból . . .

És ez a magasabb szellemi világ
 beszél a mi bensőnkhez, szól saját
 nyelvén. Nyissuk meg számára érzel-
 meink kapuját, siessünk eléje azon
 vágygyal, hogy azt megismerjük.

E világból szól hozzánk a szeretet,
 de szól a — szenvedély is; szólnak
 hozzánk a jósnak s a rosszaságnak
 mindazon emberi tulajdonságai, a me-
 lyeket az ember magával visz oda, a
 hol van az életnek, az erőnek, a sze-
 retetnek kútfeje; oda, a szellemi vi-
 lágba, a hol fakad a forrása minden-
 nek, a mi teremve van.

Mindezt érezzük, erről meggyőző-
 dünk kedveseink sírjainál!

Itt állunk a — síroknál!

Halljuk csak, hogyan szólnak hoz-
 zánk itt a két világ, az anyagi és a
 szellemi világ határán, válutján azok,
 a kik minket szerettek, a kik elhagy-
 ták a muló és változó anyag életét s
 elhagyták a földi, érzéki akarásnak
 életét.

Ime így szól hozzánk az elköltö-
 zött anyánk: édes gyermekeim! Várva
 vártam e percpre, midőn hozzátok in-
 téztem anyai szeretetemnek szavát,
 azon szeretetnek, a mely el nem mu-
 lik s a melylyel tovább is szeretlek
 titeket. Ti sírtatok haldokló anyátok
 ágyánál, azt hívné, hogy mindenkorra
 föltek el kell válnotok. S ime! én el
 nem hagytaalak titeket és akkor ma-
 radtam veletek, a midőn el lett te-
 metve a testem, ti pedig szét mente-
 tek, ki-ki maga hivatása után.

Anyai szeretetem! ez volt amaz
 erő, a mely engem hozzátok vonzott.
 Én voltam az, a ki hozzátok szóltam
 álmotokban — képpel és szóval, az
 én szeretetem okozta azt, hogy meg-
 nyitottatok két világ egyesítését, hogy
 átléptetek a babona s a hitetlenség
 határán; s oda léptetek azon forrás-
 hoz, a mely forrása az igazságnak, a
 szeretetnek s az örök életnek,

De én tudom, hogy úgy van . . .
 Nem egyszer láttam már és kihallgattam
 őket . . . Hiába fogják rám, hogy örült
 vagyok . . .

Az emberek azt hiszik, hogy a halot-
 taknak csak a lelke támad fel, a teste nem.
 Bolond beszéd. Mi az a lélek? Látott már
 valaki lelket test nélkül? . . . A test tá-
 mad fel! Régen tudom én már azt, Csak-
 hogy eddig bolond voltam, mert nem be-
 széltem róla senkinek s akkor okos ember-
 nek tartottak. Most pedig, hogy megjött az
 eszem és nem titkolózom tovább, hanem
 elbeszélem mindenkinek, azt mondják rólam,
 hogy bolond vagyok!

Hát nem bolondok az emberek? . . .
 Mert az úgy van, hogy halottak napján
 a holtak kilátnak a sírből. Látnak és halla-
 nak mindent, a mi a temetőben történik.
 De nemcsak azt, mit a közönséges élő em-
 ber lát és hall, hanem bele látnak az embe-
 reknek a lelkébe, az agyvelejébe, a szívébe . .
 Elolvassák ott a legrejtettebb gondolat s
 azokból megtudnak mindent, a mit a gyá-
 szolók cselekedni akarnak s a mi haláluk
 óta történt . . . Oh! ha tudnák az élők,
 hogy halottaik mennyire olvasnak lelkük-
 ben! s minő kis véleménynyel vannak felö-
 lük, akkor legalább esztendőben egyszer,
 halottak ünnepén, több kegyelettel szívük-
 ben s minden tisztátalan gondolat nélkül
 agyvelejökben, látogatnának el egykori sze-
 retteik sírjához! . . .

De ne gondoljátok, hogy minden halot-
 tak szabad kijönni a sírből! Világmentem.
 Az égi kegyelem azt csak azoknak engedti

Kedveseim! Elég kemény munka
 volt az, míg legyőzhettem mindazon
 előítéleteket és tévedéseket, melyekben
 felnevelt titeket a világ és míg élvez-
 hettelek ezek — egyesítéshez.

De nagy volt az én szeretetem
 hozzátok és most örülök, hogy láthat-
 lak titeket és hogy hallgatjátok szava-
 imat, — anyátok szavait, a kit szeret-
 tetek s a ki szeretett és szeret titeket.

Halálom előtt egyszer így szóltam
 hozzátok: tudom gyermekeim, hogy
 itt soká nem maradok, de erősen hi-
 szem, hogy meglátjuk egymást, mikor
 majd nektek is út a kiengesztelődés
 órája

Igy szóltam akkor, s ime előbb
 mit sejtettem, látjuk egymást: meg-
 van döntve a határ a két világ közt;
 átmentünk hozzátok szabadon s önkén-
 tesen hogy hozzunk nektek szeretetet ama
 szeretetet, melylyel szeretünk titeket;
 hozzunk nektek azt az igazságot, melyet
 rejtegetnek előttem; hozunk nektek
 nem — reményt, de a nem mulandó
 élet biztonságát és kezet nyújtunk a
 közös munkához e téren e szülőben.

Kedveseim! Emlékezzetek, hogy
 én veletek vagyok, hogy veletek dol-
 gozom és szeretlek titeket!

Nincsen többé akadály, a mely
 szétválaszthasson minket, mert minden
 akadályt legyőzött — tiszta szeretetünk.

Ilyen hírek érkeznek hozzánk, ma
 onnan a sirtontuli birodalomból, melyet
 szelleminek nevezünk, mely jelen van
 — mindenütt; mert szerzője az min-
 den életnek, az élet pedig jelen van
 — mindenütt.

Igy szólnak hozzánk az öntudatos
 lények, oly lények, a melyek köztünk
 éltek s a melyeknek öntudatos indivi-
 dualitásuk túlélt a felületes anyagi és
 mulékonyán-t. Így szólnak hozzánk s
 így bizonyítják ezt az individualitásu-
 kat, ezt a magasabb — én-jüket.

meg, a kiknek nyughelyéről az élők nem
 feledkeztek meg. Egyetlen virág, vagy egy
 szál viaszgyertya, a melyet november elsején
 a sirra tesz a kegyelet, elegendő arra, hogy
 a sir lakója föltámadjon és az első kakas-
 szóig szabad legyen. A kinek azonban a
 sírjáról megfeledkeztek, annak nem szabad
 onnan előjönnie . . .

Nem az hal meg igazán, a kit eltemet-
 nek, hanem akit el is felejtene . . .

Tegnap alig vártam már, hogy elmen-
 jenek az emberek a temetőből s a halottak
 átvegyék birodalmukat. Mert idekűn más-
 kép van, mint a városban. Ott azok csinál-
 nak helyet az élőknek, a kik meghaltak,
 itt pedig a halottak foglalják el az élők
 helyét. . . .

Legutolsónak távozott a temetőből az a
 szegény özvegy asszony, a kinek a férjét a
 mult héten hozták ki. A kőbányában halt
 meg. Részakadt az anyaföld és agyonütötte.
 Szép halála volt. A saját édesanyja ölte
 meg. . . A szegény asszony mind a három
 gyermekét kihozta a férje sírjához. Két szál
 gyertyát is hozott, meg egy tizkrajozáros
 koszorút. Az is elég tőle. A veszőrája pén-
 zén vette. Bazzeg a gazdag bányatulajdonos
 feleségének, a Majornának sírján, annyi vi-
 rág meg gyertya volt, hogy az árból a bá-
 nyász özvegye, a gyermekeivel együtt, hol-
 tig gond nélkül élhetne.

De azért a szegény bányász nagyon
 megörült neki, hogy a felesége nem feled-
 kezett meg sírjáról.

Bizonyítják, hogy csak az alak; az
 anyag változik, nemesbedik és fejlődik,
 míg ellenben változatlan s örökkévaló
 marad minden dolognak lényege: a
 szellem!

Cselkó József.

Magyar értelmi cenzus.

Nagyhorderejű eszmének: a választói
 jognak a vagyoni cenzusról a magyar érte-
 miségi cenzusra áttérése érdekében indi-
 tott nem régiben mozgalmat és kérte fel
 átiratilag Barsvármegye törvényhatósági bi-
 zottságát is pártolásra Szepes vármegye ha-
 zafias közönsége.

A kérdés megoldása bár első tekintetre
 óriási nehézségekbe látszik ütközni, a meny-
 nyiben az egész művelt világ parlamentjei-
 ben jelenleg a vagyoni (adó) cenzusra ala-
 pitott képviselő-választói rendszer uralkodik,
 sőt e megcsontosult szokásjog gyökerei
 egész a klasszikus ókorba és a germán és
 jogba nyulnak vissza; mindamellet lehetsé-
 ges és szűkeges az európai indo—germán
 —román népfaj közé ékelte magyar nemzeti
 kultur államunknak és különösen alapvető
 népoktatásunknak megszilárdítása érdekében
 a nagy átalakításnak mielőbbi fokozatos
 megvalósítása.

A vagyoni cenzus ugyanis nálunk egy-
 részt a magyarul írni s olvasni sem tudó és
 gyakran megvásárolható, vagy legalább is
 befolyásolható műveletlen tömegnek kedvez,
 mely a szavazatoknál nyers ereje túlsúlyá-
 val reudesen egyonyomja a magyar érte-
 miséget; másrészt pedig a bevándorlott
 nemzetiségi birtokosoknak ad bizonyára
 meg nem érdemelt előretet, éppen azon
 polczon, honnan feltétlenül ki kellene szo-
 ritani.

Mert ha a törvény az általános iskola-
 kötelezettségnél a magyar nyelv tanítását
 megköveteli s megszabja, hogy magyar ala-
 lami tisztviselő csak az lehet, ki a magyar
 nyelvet bírja, — akkor természetesen min-
 den választó és választható magyar állam-
 polgártól is megkövetelhetjük, hogy nyel-
 vünket legalább annyira elsajátítsa, a milyen

Eddig minden évben a költő sírja volt
 a legszebb a temetőben. Nem csoda. Hiszen
 egy királyasszony küldött reá virágokat
 messze földről . . . Most meg kopár és el-
 hagyott. Nincs rajta egy szál virág sem.
 Meghalt. Hja! az idén már a királyné sír-
 jára viszik a sok virágot . . . Szegény, ő
 azért ott sem szabad. Hiába kap annyi vi-
 rágot. Vastag falak zárják körül a föld
 alatt. Pedig mennyire szerette a szép ter-
 mézetet. Ő ép úgy be van zárva holta
 után, mint gyilkosa életében . . .

Azt kell látni, hogy ezek a régi halot-
 tak, a kiknek már csak esontjuk van, meny-
 nyire lenézik az újabb halókat!

Az öreg tanácsos, a ki már ötven éve
 nyugazik itt, de azért minden évben kap
 virágot, mert örökösai nem feledkeznek meg
 róla, olyan méltósággteljesen zörgeti csontjait,
 amint végig sétál a temetőn . . . Épen itt
 jön . . . Szörnyen nagyra van az öreg,
 mert az ő korabeli halottak már mind
 meghaltak. Egyik sem kap többé sem vi-
 rágot, sem gyertyát, sem könnyet . . .

— Jó estét! szomszédasszony. Örven-
 dek, hogy láthatom. — És csontjjaival
 megrázza a főispánné csontkezeit. Csak ugy
 zörög mind a kettő.

— Mi ujság?

Az asszony kacérul rendezte el a virá-
 gokat koponyáján s vállain. Selyem szem-
 fedője csak ugy libog utána az esti szélben
 Mindenáron takargatja, hogy az egyik bor-

körben egy jó magyar elemi iskola alapvető ismeretköre mozog.

A magyar értelmiségi cenzus nagyhard-oreji eszméjének az értelmi szerzője Dr. Hajnóczy R. József szepesmegyei kir. tanfelügyelő, felszínre vezetője pedig Dr. György, jelenleg már gömör-kishont megyei megbízott tanfelügyelő. S legelőször Lőcsén, a főgimnáziumi, főreál- és felsőbb leányiskolai hazafias tanárok együttes „tudományos értekezlete” tette magáévá az ügyet, majd Dr. Ritek János főorvos indítványára Szepes vármegye törvényhatósági bizottsága egyhangulag nagy lelkesedéssel szintén helyeselve az eszmét, most egy 4 tagú bizottság kiküldése után a következő feliratot intézte a magyar törvényhozó testülethez:

Mélyen tisztelt Képviselőház!

Magyarország ezer éves története azt igazolja, hogy állami fenállásunkat kizárólag nemzeti egyéniségünkhez való ragaszkodásunknak köszönhetjük.

A magyar nemzet közjogi külön állás, függetlenségét csakis az által tartotta fenn, hogy a reá nézve teljesen idegen népfajok közepette, államának megalakítását, a magyar nemzet állam elvének alapjaira fektette és alkotmányát institutióit, intézményeit ily irányban építette fel.

Ennek a magyar nemzeti államnak megvédésében folytak le sok százados harcaink, ennek fentartására és fejlesztésére irányultak, nemzeti létünk újraébredése, 1867. óta létesített számos törvényes intézkedéseink, végre ennek biztosítását czélozzák azok a mozgalmak, melyek utabban az 1868. év XLIV. t. cikknek, a magyar nemzeti politika követelményeiből való módosítását és egy új választási törvény alkotását sürgetik.

Önkénytelenül érezzük, hogy a nemzetiségi egyenjogúságról szóló törvény rendelkezései nem szolgálják szerencsével a magyar nemzet eszméjét, hogy választási törvényünk a nemzet mai viszonyainak nem felel meg, sőt hogy a magyar közoktatásügy fejlesztésére immár 35 év óta tett óriási áldozatok sem állanak arányban azzal az eredménynyel, melyet a magyar államiság szempontjából remélni jogosítva voltunk.

Ezekkel a kétségbe alig vonható tényekkel szemben, feltétlen szüksége mutatkozik annak, hogy törvényhozási úton és az állampolgári szabadságjogok teljes tiszteletben tartása mellett, — tehát békés eszközökkel — minél előbb megtegyük mindazokat az intézkedéseket, melyek a magyar állami nyelv érvényre juttatása és a magyar nemzeti kultúra fejlesztése útján, az egységes magyar állam fenállásának további biztosítását képezik; mert a magyar nemzetállam fenmaradásának alapfeltétele, hogy államiságunk magyar jellege a közélet minden megnyilatkozásában, a maga teljességében érvényesüljön.

Miután pedig a nemzetállam parlamenti szervezetében a képviselő nem egyéb,

mint a nemzet élő organuma, nézetünk az, hogy államiságunk magyar jellegének első sorban, a parlamenti szervezetre vonatkozó törvényeinkben kell kifejezést adni.

Ebből a szempontból kiindulva és a tudatában annak, hogy magyar nemzeti kulturánk fejlesztése nélkül nem szerethetjük meg azt az erőt, mely a nemzeti jellem megszilárdítására és fentartására szükséges tekintve továbbá, hogy a magyar állami közügyeire való befolyás feltételeinek, magyar nemzeti szellemű megállapítása nemcsak hogy jogosult, de nem is ellenkezik az állampolgári jogegyenlőséggel, ha azoknak megszerzésére különöség nélkül minden honpolgár fel van jogosítva és a fokozatos életbe léptetés mellett képesítve is; azzal a tiszteletteljes indítvánnyal járunk a mélyen tisztelt Képviselőház elé, hogy a jelenlegi választási jogról szóló törvény megfelelő módosításával a választói jog alapfeltételét a vagyoni cenzus helyett, a magyar értelmi cenzusra (magyar olvasás, írás és számolás tudására) fektetni és az eddig szerzett jogok teljes épségben tartása mellett, az új törvény fokozatos (15—30 évi) életbeléptetéséről gondoskodni méltóztatassék.

Mélyen tisztelt Képviselőház!

Nem tartjuk szükségesnek, tiszteletteljes indítványunkat részletesebben indokolni és felsorolni azokat a körülményeket és következményeket, melyek nézetünk szerint egy ily szellemű törvényből, a népnevelési ügy magyar irányu fejlődésére is óriási kihatással volna. Megvagyunk győződve arról, hogy abban az esetben, ha szavazati joggal csak oly állampolgárok bírnának, kik igazolni tudják, hogy magyarul írni, olvasni és számolni képesek, a képviselőire érett magyar nép ugyszólván teljesen bevonatnék a parlamentbe és egyházak, nemzetiségek, iskola-fentartók vétkelődve működne, hogy maguknak az ifjuság nevelését továbbra is biztosítsák és pedig a politikai befolyás megszerzése illetve megtartása érdekében, mert hisz ez alapon fejlődne ki idővel, az általános választói jog.

Természetesnek tartjuk, hogy egy ily szellemű törvény életbeléptetése csakis fokozatosan eszközölhető és hogy e tekintetben 15—30 évre terjedő átmeneti időre volna szükség. Ezen időnek valamint a törvény módosztatásának megállapítását, a mélyen tisztelt Képviselőház bölcs belátására kell bízunk.

Szepesvármegye törvényhatósági bizottsága pártolás és hasonló mozgalom megindítása végett ugyanily szövegű átirattal kereste meg az összes vármegyék törvényhatósági bizottságait s átiratilag vármegyénk hazafias közönségét is felkérte lelkes támogatásra.

Részemről tehát, mint a sajtó munkása s mint a fővárosi napilapok tudósítója s részben tanügyi munkatársa, midőn e felette

fontos kérdést kezdettől fogva felszínre tartottam s eddigi fejlődésének mozzanatait a napilapokban közzétettem: kötelességemnek tartottam egyszermind most, midőn a kérdés Barsvármegyében is aktualisává vált, mint a „Bars“-nak is egykori munkatársa, szintén felszínre vetni a nemzet szilárdító eszmét, azon reményben, hogy Barsvármegye művelt közönsége bizonyára érdemleges tárgyalás alá veszi a nagyfontosságú átiratot.

S. Pétery Gyula.

Különfélék.

Halottak napja van ma. Nem a Damokles kardja, nem a kicsinyes félelemnek motója az, hogy: emlékezzünk meg a halálról, hanem az enyhülés, a vigasztalás. Felel, vigasztal bennünket az a tudat, hogy hatalomnak, gazdagságnak, dicsőségnek fénynek csak úgy vége lesz egykoron, mint a nyomornak, kinnak és szenvedésnek. Felel, megvigasztal bennünket az a tudat, hogy mind egyenlők leszünk odalenn, ahol nincs ugyan kéj nincsen gyönyör, de nem is fáj semmi, semmi... És vigasztal bennünket az a ragyogó sugár, mely biztatván, keresztülcsillag a sir örök, mély éjjelén: az ujjászületés, a feltámadás... Legyen áldott a teremtő szent neve, aki úgy alkotta az emberi szívet, hogy az képtelen hinni az örök elmulásban. Nem hisz a szív az örök enyészetben: érz, sejt, hogy muló csupán ma az anyag. Az emberi szem, bár látja a halál pusztító hatalmát, a lélek feljulong diadalmasan, mert érz, hogy feltámad az Ige, az Eszme. És halottak napján, mikor mindent beborított fátylával a borongó emlékezet, a holtakra való szomorú megemlékezés, mikor lelkünk ott hagyta a jeent minden sivárságával, ott hagyta a jövőt minden bizonytalanságával, rózsás reményével — nem döntötte meg hitünket, nem rombolta le reményeinket a megváltozhatatlan mulandóság dermedt tudata. Kedveseinkért hulló könnyeinket át beragyog lelkünkbe a vigasztaló szívárvány, hogy van élet még a siron túl is, új virág fakad a romokon: az Eszme ujjászületésének, a lélek feltámadásának örökzöld virága... Feltámadunk!

A reformáció emlékünnepe. A lévai evang. reform. egyház tegnap szombaton este a városháza nagytermében lélekemelően szép emlékünnepeket rendezett, a reformáció ünnepe alkalmából, a melyek a mindkét protestáns vallásu híveken kívül más felekezetbeliek is szép számmal vettek részt. Az ünnepély a gyülekezet énekeivel kezdődött meg, mely után Birta József ev. ref. lelkész emelkedett szellemű imát s fenköt beszédet tartott a nagy nap emlékeről, mely a jelenlévőket szívük mélyéig meghatotta. Ez után a tan. képezdei és a gym. protestáns tanulóifjuság Duschek Ernő tanítóképezdei zenetanár vezetésével mellett Luther híres énekét: Erősvárunk nekünk az Isten adta elő szép öszhangban. Majd Fajcs Patya k. s. gyönyörű zongorajátéka után Jean Renauld műnagyrakású és szépen-jú melodramát adta elő Barthalts Ede IV. éves tanító növendék. Az előadás szépségét igen emelte Tóth Arpád III. éves tanító növendék dískrét zongorakísérete. Végül a gyülekezet énekelte a 179. dicséret 10-ik versét s ezzel a szép ünnepély véget ért.

kapott. Mit ér a hideg márvány, ha nincs rajta virág...

— Hja! tavaly óta másodszer ment férjhez az édes anyja. (Ezt egy vén kisasszony mondta.) Most már az első férje is meghalt, annak sincs virág a sirján...

— Ez mindnyájunknak sorsa. — És a halottak rémesen bölintottak koponyájukkal, mialatt szemüregükből violaszínű fényt lövtek...

Én ott álltam a kápolna mellett, a melynek ablakai ki voltak világítva. Odabent misét tartottak a halottaknak. Benéztem az ablakon. Olyan furcsa volt látni, a mint a főpap csontváza selyem köntösében felmutatta a szentséget. A többiek sorra ott térdeltek s ujjukat összekulcsolva fohászkodtak az eget urához.

Aztán tovább ballagtam a régi sírok között. Mennyi halott! Mennyi elhagyott sir: a melyeknek korhadat fakereztjéről lekopott minden jel s dudva nőtte be a hantot.

Amott egy mohos kőkereszt. Két kis gyertya rajta s néhány szál virág. Épen elég arra, hogy a forrón szeretett édes anyja föltámadjon, szabad legyen erre az éjszakára s tudomást vegyen róla, hogy gyermekei nem felejtették el.

Egy másik sir, közvetlen mellette, nem kapott virágot. De azért lakójának, kivételképp az égi kegyelem megengedte, hogy föltámadjon. Azt is elmondom, hogy történt. A szegény ember nagy nyomorban halt el. Nyomorban hagyta el a családját is. Az ösvegynék nem tellett sem virágra, sem

Rákóczi ünnepély. A lévai iparos olvasókör csinos meghívókou tudatja, hogy mához egy hétre a kuruczfelkelés 200 éves évfordulóját egy szép mulatsággal fogja megünnepelni. Az érdekes meghívó a következő: Hej Rákóczi, Bercsényi... Vitéz magyarok nemes vezérei! Kuruczok mulatsága 1903. november 8-án. Lévai iparos olvasókör. Mi a lévai iparos olvasókör vezetője és választott bizottmánya eszen meghívó levelünkkel adjuk tudtára mindeneknek, a kiket illet, hogy néhai jó urunk, kedves fejedelmünk II. Rákóczi Ferenc vitéz tetteiről megemlékezvén a vitéz kuruczok elérték kétszázötven évvel a hazáért történt zászlóbontását illendő hivatással és hazafiai érzellemmel ősi magyar szokás szerint megünnepeljük. Minél fogva 1903. november hó 8. napján, vasárnapon az Oroszlán vendégház udvarában, a szalában — a mint a tulsó lapon írva vagyon — a vitézi tetteket dicsőítő ünnepséget s utána magnam ádomást tartunk, a melyre kívül czimzett nagy jó uramat és tisztes családját szives készséggel és hazafias tisztelettel ezennel meginvitaljuk. Az ünnepség félórával kezdődik nyolc óra előtt. Nem egy fillér, sem két tallér kell ide, mert a biletét megválthatja minden személy 1 K. 60 fillérjével, minden familia 3 koronával újpeúntban. A tiszta jövedelmet könyveink szaporítására fordítjuk. Az ünnepség sorrendben így következik: 1. Csata-dal. Férfi kar. Lányi Ernőtől. Éneklő a kör dalárdája. 2. Nehéz feladat. Irma Peterdi Sándor. E'odadják Korpás Böske és Lutoszky Károly. 3. Felolvasás Dr. Kersék János. 4. Kurucz dalok. Férfi kar. Éneklő a kör dalárdája. 5. Dalok. Sopranó szób. Előadja Nagy Mari-ka. 6. Rákóczi. Lampérth Gézáól. Előadja Zahorák Sándor. 7. Kurucz nóták. Bariton szób. Előadja Szabó János. 8. Riadó. Farkas Átostól. Éneklő a kör dalárdája. A másor után tánc kivilágos kivirradtig. A ki tévedésből meghívót nem kapott volna, jelenkezésére készséggel küld a rendezőség.

Gyászhir. Egy lelkes, buzgó pap, igaz jó magyar hazafi elhunytáról veszszük a gyászirt. Sántha Agoston, ny. báthi r. kath. plébános mult hó 27-én este, életének 90. évében Báhban elhunyt. A boldogultat hozzánk is régi, dicső napok emléke füzte. A negyvennyolcas időben Léván volt segédlelkész, mint ilyen szentelte fei a lévai nemzetöröknek ma is ereklje gyanánt őrzött szép, fehér selyem zászlóját, melyet a lévai nők készítették. Gyönyörű beszédre öregeink, kik akkor még gyermekek voltak, ma is emlékeznek. A becsületes, jó emberek mintaképe volt, kiről csak jót mondani lehet. Talán ezért is engedett neki a Mindenható oly szép öregséget, mint a bibliabeli patriarkáknak. Léva város közönsége osztatlan részvétele kíséri sirjába. Temetése e hó 30-án délelőtt ment végbe paptársainak s nagy közönségnek jelenlétében. Gyászoló rokonai a következő jelenlétben tudatják a boldogult lelki atya elhunytát: Alolirtak a többi rokonok nevében is mélyen megsomorodott szívvel tudatjuk szeretett nagybátyának Főtiszteletendő nyittravitsápi és pusztasánthói Sántha Agoston kiérdemült báthi plébános, gyémántmisés áldozópap, a szent Adalbertől nevezett intézet nyugalmazott papjának élete 90-ik, áldozópapjának 67-ik évében a haladók szentségeinek buzgó felvételével

gyertyára. — Csak könnyeit hozta ki férje sirhantjára, Az egyik forró könnycepp reá hullott egy virágmagra, a melyet egy kis madár hozott magával messze napkeletről s piciny csőréből rá ejtett szegény ember sirjára. Az egyik forró könnycepp a kis magból pompás virágot fakasztott, mely büszkén tárta ki illatos, hóféhér kelyhét. A szegény özvegy asszonynak egy másik könyve pedig behatolt a sirba, ráhullott férje kihült szívére s életre keltette. Mert az igaz szerelem erősebb, mint a halál...

Egy leány egyedül bolyong a temetőn, nem áll vele szóba egyik társa sem. Tavaly még élt s az egyik sirról virágot lopott, hogy felékitse vele magát a táncmulatságára, a hol aztán annyit tánczolt, hogy belehalt. A lopott virágokkal temették el s most azt viseli fürten. De a halottak mind megösmérik s utána kiáltják:

— Tolvaj!

S a szegény bűnös lány nem talál nyugtot a sirban, sem örömet a feltámadásban. A virágok égetik homlokát...

Ma délután is lopott virágot egy gyermek. Én láttam... A szegény asztalosné árvája volt. Egy szál rózsát vett el a szomszéd sirról s rátette az édes anyja sirjára. Neki nem volt pénze, hogy vegyen. De azért nem haragussnak a halottak. A szegény anya kikérte bocsánatukat árva gyermeke részére...

Mert nincs szomorubb valami a világon, mint egy elhagyott sir...

Gottier L.

dája hiányzik, a mit még életében kivettek az orvosok.

— Jó estét! Ma nagyon sokan voltak idekinn. Az én jó férjem csak nem felelkezik meg rólam. De nini! Itt van a báróné is.

— Gratulálók — szolt a tanácsos és gavallérosan hajtotta meg magát a jövevény előtt. — Gratulálók ahhoz a remek márvány síremlékhez. Igazán mindjárt feltűnt.

— Igen, elég csinos — bölintott a főispánné. (Csaknem leesett a feje.) Ő tudniillik nem szívesen nézte azt a pompás monumentumot, a mely az ő egyszerűbb síremlékét egészen háttérbe szorította.

— A férjem állította. Mintha ezzel akarná nyugtalan lelkiismeretét elaltatni. Megdöbbenve olvastam ki ma délután a szívéből, hogy házasságra gondol.

— És ugyan kit vesz el? — kérdezte kárörömmel a főispánné.

— Egy olyan leányt, a kivel boldogtalan lesz. De ne beszéljünk erről. Minek keserítsem meg a mai ünnepnapomat. Ugy is tudom, hogy jövöre már némán fogok fekdüni odalent... És fölsőhajtott.

— No, no! Nem kell mindjárt a legrosszabbra gondolni.

— Tanácsos ur mindig csak gavallér marad. Vigasztalja a szegény gyámoltalan asszonyt.

A főispánné ezalatt már a hatodik sirnál megáratás, hogy:

— No hiszen? hiába van új síremléke a bárónénak. Azt az egy koszorut is régen ismerjük már rajta. Minden évben kihosszák,

meg visszaviszik, és azok az olesó gyertyák! Jobb arról nem is beszélni.

A temető másik sarkában egész csoportosulás támad. Egy érdekes halott körül csoportosulnak a temető lakói. Szegény asszonyt csak ma délután hozták ki. Férje s gyermekei soká sirtak a friss hantón. A temérdek virágon harmatként csillogtak a könnyek. Összefolytak a halott könnyeivel, a ki vigasztalan volt, hogy ott kellett hagyni övét.

Egy huszárcapitány (tiz éves lakója a temetőnek), odafurakodott hozzá. Aranyzsinóros katonasapkája homlokára volt húzva s egész eltakarta a gyilkos golyó által saját kezével ütött lyukat. Dolmánya vállára volt vetve s csontlábat csak úgy húzta maga után, a bő sarkantyus csizmákban.

— Ugyan kérem, katonadolog az egész! Soha se tessék busulni. Ezen át kell esni mindnyájunknak. Az idő a legjobb orvos, megvigasztal bennünket. — S a kardjára ütött.

A kardbojt foszladozó aranyzárai csak úgy csillogtak a holdvilág fényénél.

De az asszony tovább sirt... Még egészen olyan volt, mintha élne. A drága fekete selyem ruha csak úgy suhogott rajta, s aranyosipkés fejkötő diszítette sötét fürteit.

— Nézzétek már, a kis Bálint gyerek meghalt. — Szolt az egyik csontváz s rámutatott egy elhagyott sirra, a melynek pompás márványemlék virág nélkül állott az utszalén.

— Pedig tavaly még mennyi virágot

Báthban, f. hó 27-én este 10 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogult kedves halott földi maradványát f. hó 30-án délelőtt 10 órakor fogtak a róm. kath. egyház szer- tartása szerint beszenteltetni s a báthi temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent-miséárdozat f. hó 30-án dé- lelőtt 9 órakor fog a báthi plebánia tem- plomban a Mindenhatóknak bemutatni. Báth, 1903. okt. 28. Az örök világosság fényes- kedjék neki! Özv. Kremmer Jánosné, szül. Plachy Amália és gyermekei: Özv. Liesz- kovszky Károlyné, szül. Kremmer Gizella, gyermekeivel: Ferber Béláné, szül. Kremmer Ilona, gyermekeivel.

Helyi érdekű autonómia. Tekin- tettel ama sajnálatos körülményre, hogy a katolikusok országosan szervezendő önkor- mányzata még mindig késik az éji homály- ban s valószínűleg még évek is eltelnék a meddő várakozásban, a napokban Báth y László prépost-plebánosunk lakásán szűkebb- körű előzetes értekezésre hívta össze váro- sunk kath. vezető férfait egy helyi érdekű autonómia szervezése érdekében. A jelenle- vők lelkes hozzájárulása után kimondotta az előértekezlet, hogy más városok példájára szükségesnek tartja a szervezkedést s az autonómia megalkotására vonatkozólag a prépost-plebánost bizza meg, hogy minél előbb szélesebb körű mozgalmat indítson.

Kaszinóestély. A lévai kaszinó saját helyiségeiben 1903. november hó 7-én szombaton táncmulatsággal egybekötött társas-estélyt rendez, a következő műsorral: 1. Hegedűsoló. Előadja dr. Kiszák Imre. 2. Honvéd özege. Melodráma. Szavaja Bartha Géza zongorán kíséri Duschek Ernő. 3. Bűvészi mutatványok. Előadja: Farkas Orbán. Kezdeté este 8 órakor. A tagok vendégeit is szívesen látja a vizalmi bizottság.

Deákünnep. A körmöczbányai Magyar-Egyesület, f. hó 25-én, nagy hazánk- fia, Deák Ferencz születésének százados évfordulója alkalmából, szép emlékünnepet tartott, melyet a Daloskőr a himnusszal nyitott meg. Utána Víz Ferencz tanár emlékeidit szellemű beszédet tartott; majd Deák Ferencz emlékeztető című költeményt szavaltá Jeszenszky József. Ez után Adatok, jellemzések Deák Ferencz életéről című szép értekezést olvasta fel Z. m. b. B. A. Az ünnepély a szózat eléneklésével ért véget.

Halálesetek Farkas Lajos, lévai kir. pénzügyigazgatási titkár közönséges- ben álló családját kétszeres veszteséggel suj- totta az ég, a mennyben először néniük, kös- ikatori Lukács Erzsébet uróné e hó 29-én hosszas szenvedés után elhunyt. A boldogult- ban Lukács György aranyosmaróthi tör- vényészi bíró nővérét gyászolja. Temetése pénteken délután ment végbe a rokonság és Léva város közönségének szinte rész- véte mellett. Gyászoló családja a következő gyászjelentésben tudatja szeretett néniük elhunytát: Kösikatori Lukács Ilona férj. kisbarnoki Farkas Lajosné, — Lukács György, Pólyáné Farkas Erzsébet, ennek gyer- mekei Józsi, Gizi, Farkas Ilona, Farkas Kamilla és az összes rokonság nevében szo- morodott szívvel jelentik: kösikatori Lukács Erzsébetnek évekig tartó szenvedés után élete 53-ik évében f. hó 29-én éjjel 12 óra- kor történt gyászos elhunytát. A boldogult eltartatása f. hó 30-án Léva délután 4 órakor a róm. kath. egyház szertartása szer- rint fog véghez menni. Az engesztelő szent miséárdozat Léva plebánia templomban 1/2 8 órakor fog megtartatni. Léva 1903. október hó 29-én. Aldás és béke poraira!

Ép ravatalon feküdt a sógoronje, mikor maga családfeje, Farkas Lajos pénzügyi s. titkár, ki még az nap is hivatalos teend- őit végezte, a f. hó 30-án délelőtt 10 óra- kor 67 éves korában szívizélhűdés követ- keztében elhunyt. A derék, szorgalmas tisztviselőt úgy tisztársai, mint Léva város intelligens közönsége szíves, előzékeny mo- doráért nagyra becsülték. Halálát neje szül. kösikatori Lukács Ilona, gyermekei és elő- kelő rokonság gyászolja. Temetése ma délu- tán leend. Gyászba borult özege a következő gyászjelentésben tudatja szeretett férje elhunytát: Kösikatori Lukács Ilona, Farkas Mária és Krisztina, Pólyáné Farkas Erzsébet, Ikonka és Kamilla, Pólyá József és Gizella és az összes rokonság nevében meg- tört szívvel jelentik, páratlan és áldott jó férj, testvér, atya és nagyatyának kisbarnoki Farkas Lajosnak szívizélhűdés következté- ben, élete 67-ik évében, f. hó 30-án délelőtt 10 órakor történt gyászos elhunytát. A bol- dogult hült tetemei nov. hó 1-én délután 1/2 4 órakor fognak a lévai róm. kath. sir- kertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmiséárdozat nov. hó 3-án reggel 1/2 8 órakor fog a lévai római kath. plebánia templomban a Mindenhatóknak be- mutatni. Léva, 1903. október hó 30-án. Aldás és béke drága poraira! A lévai kir. pénzügyigazgatóság tisztikara külön gyász- jelentést adott ki szeretett társának váratlan elhunytáról.

Szines templomablakok. Gyö- nyörűen szép üvegfestésű ablakokat készít- tetett a Levatic-h család a lévai róm. kath. főtemplom szentelében. Az egyik sz. Márton püspököt ábrázolja. A mint könyörületes szívvel a mezitelen koldus betakarására megfelel palástjának felét s ezt Levatic h Márton iránti hálás emlékeül özege Rudolf Teréz állíttatta, a másik pedig a seplőtelen szűz Máriát jelképezi, a melyet Levatic h Irma iránti hálás emlékeül szerető fivéréi: Gusz-

táv, Kálmán és László készítette. Mint értesülünk a nemes családok már után- zókra talált, mert a Bakó-család szintén fog egyet a napokban elhunyt Dr. Bakó Gyula emlékére, egyet pedig özv. Bakó Ferencné szül. Kovács Petronella emlékére állíttatni s már a prépost-plebánosnál le is fizették az érte járó összeget. — Még négy templomablak vár kegyes jótévkre, hogy az egész templom teljes díszben legyen.

Gyászrovat. Kiss Mária uróné, Kiss József kir. főügyész és Dr. Kiss Mihály barsvármegyei árvaszéki elnök testvére, mint részvételt értesülünk, életének 64-ik évében, 1903. évi október hó 23-án Besz- tercebányán hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogult hült tetemei vasuton Garam- Szőlőre szállították s itt e hó 27-én helyez- ték örök nyugalomra. Béke hamvaira!

Temetőkerítés. Ö ömmel látjuk, mint emelkednek a helybeli róm. kath. tem- ető erős cyclopsfalai. Az építkezést Mo- nákos M. a Mosé jóhirű helybeli építész vezeti, a ki jövőben a falmentén szép kriptákat is akar létesíteni. Az eredeti terv szerint már az idei halottak ünnepére készen kellett volna lenni, de sajnálatos értesülünk, hogy kőfaragó híján a még hiányzó fedőlapok is csak a tavasszal fognak elkészülni.

Népszavazás. Az a sokat emle- getett titkos rendelet, mely a választó kö- zönséget községenkénti szavazásra hívja fel, hogy a mai ex. l. x állapot felett szavazatá- val itélkezzék, úgy látszik Barsvármegyé- hez is leérkezett, mert Kis-Szecsén a héten meg is tartották a szavazást és pedig oly ered- ménnyel, hogy négy voks kivételével az összes szavazatok a függetlenségi párt állás- pontját helyezték.

Közgyűlés. A lévai temetkezési egyesület november hó 6-án reggel 9 órakor fogja megtartani rendes évi közgyűlését a város ház tanácstermében, melyre az egyleti tagok ez uton is meghívotnak az elnökség által.

Kitüntetett kereskedők. Az idei londoni kiállításon, mint értesülünk, Weis z Mór és Zsigmond lévai szesz nagykereske- dőket a jury aranyéremmel és nagydizok- levéllel tüntette ki a kiállított áruk kitűnő minőségeért. Ezen régi, 1847. évben alapí- tott cégnek emez újabb kitüntetés dícé- retére válik az üzlet kitűnő vezetésének, a mely tulajdonosait a londoni világpiacra egy- nek nemzetközi versenyben jól megérdem- lelt kitüntetéshez juttatta.

Kegyadomány. Özv. Kéthelyi gróf Hunyady Lászlóné, alsópéli birto- kus a mult hét folyamán 2300 koronát ad- tott ki a különben is szűk viszonyok között élő alsópéli tűzkárosultak között. E nemes tette által örök hálára lekötölte a kegyes Uróné a községbelieket, a kikkel már több- ször éreztette áldozatkészségét jótétemé- nyeivel.

Uj tanító. A verebélyi járáshoz tartozó Kisfalud község r. k. iskolájának tanítójává egyhangulag Lá b a y József ta- nitót választották meg.

Kölcsey Hymnusza a kath. templomokban. A tavaszon történt, hogy az időközben meghalt pécsi püspök, Hetey Sámuel állást foglalt a Kölcsey-hymnusnak a kath. templomokban való éneklése ellen. Mert szerinte a hymnusz szövege különösen annak ezen szava: „megbűnhötte már e nép a multat s jövendő.” sértik a kath. híveket. Vas z a r y Kolos biborok her- czeprimás ő főmagasága, a kérdést a most folyó püspöki konferencia elé vitte. Ez a püspök kimondotta hogy Kölcsey hymnusza ellen hitelti szempontból kifogás nem tehető Dallama teljesen megfelel az egyházi éne- kek fenségének és megasztosságának és így azt katolikus egyházakban énekelni lehet. Ehhez azonban mint minden énekhez, ha templomba akarják behozni, püspöki engedély kell.

Szülő tanfolyamot végzett Nyit- rai János dobóberakjai tanító, ki kétféle rész- részt vett a Pozsonyban tartott szülőszeti szülőszeti és borgazdasági tanfolyamon és itt dicseretes eredménnyel a vizsgát le is tette. Példája bizonyára nem marad követés nélkül.

Lopás Régi András gr. löki lakos a folyó év és hó 28-án a városház épületében Kovács Sándor cipész üzletének ajtaján kifüggesztett börrrel borított meleg botot ad- dig szemlélgette, míg keze önkéntelenül a szegről leakasztotta azt. Ép a református egyház előtt ballagott haza felé prédájával, midőn Bucek Gyula rendőr utjában megál- lította s kérdőre vonta őt. Bár először erői- tette, hogy vette, de midőn annak megneve- zésére szólított, hogy kitől—elakadt a vég- tére beismerte, hogy a hideg időhöz köny- nyű szerrel óhajtott meleg lábbelit szerezni. A lévai kir. Járásbíróshoz jelentette fel, hol majd így könnyű szerrel a téiben me- leg szobához jut.

Házi ipari tanfolyam. A Nyit- ramegyei Gazdasági Egyesület a f. évi me- zőgazdasági házi ipari tanfolyamot Ürmény községben rendezte. Évenként 20 növendék vétetik fel, akik teljesen ingyenes ellátásban és tanításban részesülnek. A gazdaság kö- rébe vágó elméleti oktatáson kívül a házi ipari ágak közül felkaroltatnak: a kosárfon- nás, czirokseprű kűtés, kofekötés, száma- munkák és bogpár munkák.

Tilos újságpapírba húst cso- magolni. A félegyházi rendőrség szigorú rendeletet bocsátott ki, hogy a mészárosok és hentesek ezentul csakis tiszta fehér pa-

pirba csomagolhatják a húst és hentes áru- kat. Újságpapírba csomagolni ezentul a hus- iparok eladásra szánt czikkeket, érzékeny bir- ság terhe alatt tilos. Ily rendelet nálunk is elkélne.

Levélportó lerovása portóje- gyekkel. A kereskedelmi miniszter elren- te, hogy folyó évi november 1-től a kir. posta- és távirtdahivatalok a levélpostai kül- demények (levelek, levelezőlapok, nyomtat- ványok, — keresztkötetésű küldemények, — áruminták és üzleti papírok) után a közönségtől a kézbesítés alkalmával be- szedendő postadíjakat (portóösszeget) a küldeményre felragasztandó e célra kiadott portójegyekben köteles leróni. Folyó évi november 1-től tehát a közönség ily portó- jegyekkel el nem látott levélpostai külde- ményekért követelt portó fizetését tagadja, meg s illetve a portó fizetés mellett átvett ily küldemény borítékát (burkolatát, kereszt- szalagját) bérmentesítetlen levélben bármely pósta- és távirtdahivatalhoz küldje be. Pénzeslevelek és csomagok után esedékes portóösszegek ezentul sem fognak portóje- gyekkel lerovatni.

A nem okleveles gazdatisztek ügye. A Nem Okleveles Gazdatisztek Or- szágos Egyesülete tudatja Magyarország összes nem okleveles gazdatisztaival, hogy a földmivelésügyi miniszter 1903. évi 58050 szám alatt az egyesület alapszabályait hely- behagyta; felkéri — lapunk utján — a kartársakat, hogy a nem okleveles gazda- tisztekre nézve fölötte mostohán rendelkez- 1900. évi XXVII. t. cz. hiányainak kiepíté- tésére vonatkozó s szigorúan a törvény ke- retein belül folytatni szándékolt működésé- ben segítségére legyenek, nehogy a nem okleveles gazdatisztek testülete legközelebb már (a törvényben jelzett 1906. évben) tel- jes elzúlnésnek induljon. Szükséges tehát, hogy a kartársak saját, életbevágóan fontos érdekük miatt lépjenek érintkezésbe az or- szágos egyesülettel, illetőleg haladéktalanul sorakozzanak annak zászlaja alá. Minden e tárgyra vonatkozó felvilágosítást megad a Nem Okleveles Gazdatisztek Országos Egye- sületének igazgatósága (Budapest, VII., Ba- ross-tér 14.)

Aki holta után is iszik. Kapitány János érsekújvári csizmadiamester 2 hónap- pal ezelőtt halálos ágyán felesége lekére- kötötte, hogy mikor szüretelnek, a must első hektoliterjét öntse ki a sírjára, mert még ott is megérzi az ízét. Ha pedig nem tenné ezt, úgy minden éjjel kísértetni fogja. Az asszony, hogy ezen különös végrende- letnek megfeleljen, most szüretelés alkalmával eleget tett férje furcsa kívánságának.

Az osztálysorsjáték játékterve. Most, hogy a magy. kir. szab. osztálysors- játék tizenkettedik sorsjáték véget ért és már legközelebb megkezdődik a tizenhar- madik sorsjáték: a közönség nagy érdeklő- déssel fogadhatja az osztálysorsjáték hivatalos játéktervének közzétételét. Mert ebből a tervből az világlik ki, hogy összesen szá- ztízezer sorsjegy közt 14 459 000 koronát sorolnak ki, s hogy a nyoremények száma akkora, hogy minden második sorajegyre egynek-egynek okvetlenül jutnia kell. De tekintélyes a nagyobb nyoremények száma is és impozánsan nagyok a főnyoremények és a jutalomdíj. Ennek a játéktervének kö- szönheti az osztálysorsjáték az ő nagy el- terjedtségét és népszerűségét, valamint azt a bizodalmat is, a melyet iránta a közönség tanusít.

Közönség köréből.
Köszönet nyilvánítás.
Lilienthal Adolf ur, a lévai izr. öngyüle- nek juttatott 10 kor. adományáért fogadja ez uton is hálás köszönetünket.
A lévai izr. öngyület nevében.
Frommer Mórné, Weisz Mórné,
pénztárnok. elnök.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.
1903. évi okt. hó 25-től 1903. nov. hó 1-ig
Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
ifj. Mordinyi Gusztáv Cservik I.	fiú	Gyula
Graner Károly Király Paulina	leány	Iren
Forgács Mihály Máriaasszony Ilona	fiú	Mihály László Sándor
Frasch József Kakyó Mária	fiú	József István

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
özv. Gunyics Andrásné Mosonyi Mária	66	tüdőb
Gál L. né Gu tray Zs.	41	méhujképlet
Vaszarab Mihály	4	agyhártyelob
Kutyár Márton	82	végelgyengülés
Lokács Erzsébet	53	agyszélhűdés
özv. Pólya Péterné Katona Zsófia	82	végelgyengülés
Farkas Lajos	67	szívszélhűdés

Lévai piacárak.
Rovatvezető; Kónya József rendőrkantány.
Buza m.-mászánként 13 kor. 80 fill
14 kor. 20 fill. Kétszere: 12 kor. 40 fill
13 kor. 20 fill. — Róza 11 kor. 60 fill. 12 kor
— fill — Arpa 11 kor. 80 fill. 12 kor. 40 fill
Zab 10 kor. 20 fill. 10 kor. 60 fill. — Kuko-
rica 9 kor. 80 fill 10 kor. 40 fill. — Bab
14 kor. 80 fill. 15 kor. 40 fill. — Lenese 16 kor
80 fill. 17 kor. 40 fill. — Köles 9 kor 20 fill.
9 kor. 60 fill.

Vetőmagvak 50 kilónként Budapesten
Lóheremag — — — korona Luczernamag
55 63 korona, Impregnált Répa mag
— — — kor. Rápamag — — kor Muharmag
— — — kor Baltaczim 14 15 — kor,
Bükköny — Vöröshere 56 62 kor. Fehér
here 65 70 Komoczi fűmag — — Thimot-
flus 24 27.

Nyilttér.
Dr. LÁNYI GYULA
ARANYOSMARÓTHON
ügyvédi irodát nyitott.

Lakás kerestetik.
Gyermektelen család két- vagy
három szobás lakást keres 1904. feb-
ruár 1-re hozzávalókkal együtt.
Czím a kiadó hivatalban.

Eladó ház.
Klapka-utca 14 ik számú Uhlárik-féle
ház szabad kézből el dó.
Bővebb felvilágosítás;
Repiczky Jánosnál
Bám utca 6.

HENNEBERG-SELYEM
csak közvetlenül! — Fekete, fehér és szines, méte-
renként 50 krajczártól 11 irt 35 krajczáig. Logotoló
újdonságok. Bérmentve és már elvámol-
va házhoz szállítva. Gazdag mintaválaszték pos-
tatordultával.
HENNEBERG selyem gyár. Zürich.

Pénzt, sok pénzt,
havonkint 1000 koronáig kereshet
mindenki tisztességesen minden szak-
ismeret nélkül.
Küldje be címét E. 402. jelige alatt a
következő címre: Annoncen-Abteilung des
„Merkur“ Mannheim, Meerfeldst.

Epilepsi.
Nehézkör, görcsök vagy más ideg-
bántalmakban szenvedők kérjenek utasítást
tartalmazó füzetet. Ingyen és bérmentesen
küldi **Schwanen Apotheke Frankfurt Ma.**

K á v é.
1 kg. frt. kr.
New-Cuba kávé 1.60
Jamaikai legfinomabb 2.20
Kuba legfinomabb 2.20
Ceylon legfinomabb 2.10
Ceylon finom 2.—
Portorico finom, és Cuba 1.60 2.—
Gyöngy legfinomabb 2.— 2.20
Mocca legfinomabb 2.20
Arany Jáva legfinomabb 2.20
Brazíliai legfinomabb 1.60
Brazíliai II. rendű 1.30
Cuba pörkölt 2.— 2.40
Hungaria kávé 1.20
Örlött kávé 1.—

Kapható:
Kern Testvéreknel, Léva.

Saját termésű
Szikra-Alpári fajboraimat
ajánlom az érdeklődő közönség figyelmébe.
Árak:
Uj bor (Sárga Margit, Rizling,
Kövidinka, Upportó,
Kadar, Burgundi)

Hektonként — — — 19 frt.
" egész hordóban (7 hektó) 18 "
" mérve literenként 24 kr.

Ó bor
1901-ik évi hektója — — — 24 frt.
1902-ik " — — — 20 "
" " " egész hordó 19 "
1896-iki „Sárga Margit“ literje 50 kr.
1899-iki „Merlot“ (vörös) " 50 "
Léva, 1903. november 1.
Holló Sándor.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügy-miniszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XIII. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1903 november hó 19. és 20-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utca) felől. — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítójánál kaphatók.

Budapest, 1903. évi október hó 25-án.

Magy. Kir. Szab.
Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyai. Hazay.

Pozsonyi kiállításon arany-
éremmel kitüntetett
Weisenbacher-féle
cognacot

ajánljuk a nagyérdemű közönség szíves figyelmében, mint valódi és tiszta borpárlatot és kérjük össze nem téveszteni ama sok, csak hideg keverés uton készült árukkal.

HANKUS és CSERVENYÁK
tulajdonosok Salgó-Tarján,
Kapható Nagy-Kálnán: Patay István
gyógyszerész úrnál. Léván: Boleman féle
gyógyszertárba, és Medveceky Sándor
úr gyógyszerésztárában.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziorv, amely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésű alkalmaztatik kórházakban, csónáki és meghűléseknél.

Intés. Súlyosabb utazatok miatt bevásárlások óvatosságok legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.
Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók
Rudolstadt.

Csuz, köszvény (rheuma)
szaggatás, derék- és hátfájás, valamint mindennemű izületi bajok ellen legbiztosabb szer a törvényesen védett
H A L Á P I-féle
RESTAURATOR
mely már rövid használat után a fájdalmat nemcsak enyhíti, de sikeresen gyógyítja.
Számos orvosnár által kipróbálva és ajánlva.
Egy tubus ára 1 kor. 60 fl.
Egyedüli raktár:
„APOSTOL” gyógyszerár
Budapest, VIII. József-körút 64.
Éveken át szenvedtem rheumatikus bántalmakban. Semmi-féle gyógyszer sem fürdő nem használt. Az On Restaurator kenőcsének köszönhetem egyedül gyógyulásomat. Fogadjék erőt bálás és ös: önetemet és abbel ígértem, hogy mindeuknak, ki hason ó betegs: gben szenved, a legmelegebben fogom ajánlani
Budapest. 1903. szept. 10.
MUNKÁCSI JÓZSEF
Hernád-utca 30.

THOMASSALAK
a legjobb és legolcsóbb foszforsavas műtrágya,
csillag és lóhere jegyűk
az összes kalászosok és kapások alá, valamint a rétekre. Hatása éppen olyan gyors, de tartósabb mint a superphosphate. Ezen kitűnő műtrágyát úgy össz-foszforsav, mint cziúromsavban oldhatóság és porfinomság szavatolása mellett pontosan és lekiismeretesen szállítja
DUKES és HERZOG gazdasági cikkek irodája
Galgóczi.
Műtrágyaneműek ;
Chilisalétrom,
Kainit kaliszó,
Szárított marhatrágya,
Superphosphat,
Trágyafősz.
Takarmányneműek :
Buzakorpa, malátacsira,
Melasse, olajpogácsa, rozskorpa,
Szárizmoslék szárított,
Répaszelet, szárított,
Bortörköly, tengeri.
olajok, magvak, zsákok stb.
Az összes felsorolt cikkek közül a galgóczi állomáson levő raktárunkban készletet tartunk.
A cs. kir. szab. bécsi kölcsönös tüzkárbiztosító társaság Bécs—Budapest Galgóczi főügynöksége.

Kiváló szerencse Töröknél!
Felülmulhatlan

kedves főárusítóknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió nyereménynél többet fi ettünk nagyrebeesült ve-vőinknek csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyereményt és pedig:
a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080. számú sorsjegyre,
a 100.000 " főnyereményt a 74366. " "
a 90.000 " " a 109780. " "

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.
Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt
— A most következő m. kir. szabadalmazott 13. osztálysorsjátékban újból
11.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény
jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.
A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben
1.000.000 koronára.
Továbbá 1 jutalom 600.000. 1 nyeremény 400.000,
1 a 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000 2 a 60.000, 1 a 50.000,
1 a 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000,
8 a 15.000, 36 a 10.000 korona és még sok egyéb;
összesen 55.000 nyeremény és jutalom 14.459.000 korona összegben.

Az I. osztályú sorsjegyek tervezési Árjai:
1/8 eredeti sorsjegy frt —.75 vagy kor. 150; 1/4 eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.—
1/2 " " " 3 — " " 6.—; 1/1 " " " 6.— " " 12.—
A sorsjegyeket utánnévvel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük.
Hivatalos tervezetet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk
folyó év november hó 19-ig
bizalommal hozzájuk beküldeni, mitán a huzás e napon kezdődik.

Török A. és Társa
bankháza Budapest.
Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.
Főárusítók osztálysorsjáték üzletel:
Központ: Teréz-körút 46/a. I. fiók: Váci-körút 4/a.
II. fiók: Múzeum-körút 11/a III. fiók: Erzsébet-körút 54/a.

Kukoriczamorzsolók
kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabonarosták.
Konkolyozók (triőrök).
Széna- és szalmasajtók.
Rapa- és burgonyavágók. Takarmány fül esztők.
A legjobb VETŐGÉPEK „Agricola” (tolókerék szerk.-el) mindennemű vetemény számára, vátókerékek nélkül dombon vagy síkon alkalmazható, a legújabb rendszer szerint és jótállás mellett gyártanak és szállítanak.

MAYFARTH PH. és Társa
gazdasági gépgyárak, vasöntők és ekegyárak
BECS III Taborstrasse 71.
Megrendelhető Knapp David úr által Léva.
Részletes árjegyzék ingyen és bérmentve. Képviselek és viszont elárúsihtk kerestennek.

Gabonatisztító-rosták. Darálók. Morzsoló. Tizedes mérlegek.
Mezőgazdasági gépgyárosok raktára:
Kern Testvéreknel
Léván.
Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.
Sackrendszerű egyetemes s melyítő acél ekék.
Cseplőgép.

Világhirű
és legjobbnak elismert
kézi-harmonikák
réz- és acélhangokkal kaphatók:
Joh. N. Trimmei
WIEN
VII/3, Kaiserstrasse N. 74.
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Schicht-szappan
„szarvas” vagy „kulcs”
jeggyel
legjobb, legkladósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkatrésztől mentes.
Mindenütt kapható!
!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht” névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!